

REGERINGENS UDKAST TIL NY EPIDEMILOV ER EN OMMER

Den nuværende epidemilov udløber til marts 2021, og Folketinget skal derfor vedtage en ny lov forinden. Regeringen har barslet med et lovforslag, som har været i høring. Der er massive problemer med lovudkastet, hvor det væsentligste handler om demokratisk underskud og alt for vidtgående beføjelser til sundhedsministeren.

20/11/2020 13:02

Dette er et blogindlæg skrevet af en af 180Graders faste skribenter. Det er alene udtryk for skribentens holdning.

Af Jacob Rosenberg

Mette Frederiksen udtalte til spørgetimen 17.11.20, at regeringen vil "starte forfra" med en ny epidemilov efter den massive kritik fra samtlige partier i Folketinget undtagen Socialdemokratiet. De virker dog mærkeligt, at regeringen fremlægger [et lovforslag](#), som de burde kunne sige sig selv, at der ikke ville kunne skaffes flertal for. Det giver en unødvendig langstrakt proces. På denne måde får man købt sig ekstra tid under den eksisterende hastelov med nærmest uindskrænket magt til sundhedsministeren. De nærmer sig det usmagelige.

Nu er det så imidlertid uklart, hvad Mette Frederiksens udmelding egentlig betyder. Hvad betyder det, at man vil "starte forfra". Hverken Sundhedsministeriet eller Statsministeriet har villet svare på dette [ifølge Altinget](#).

Sundhedsministerens beføjelser i lovudkastet er meget bekymrende. Han eller hun kan nu egenrådigt afgøre, om en sygdom er samfundskritisk og derved igangsætte en næsten uindskrænket magt til sig selv. Det kan muliggøre forskellige tvangsforanstaltninger, som f.eks. tvangsbehandling, tvangsisolation, tvangsvaccination, tvangsundersøgelse og tvangssindlæggelse. Det kan måske være acceptabelt, hvis det er en meget smitsom sygdom med tæt på 100% dødelighed, men loven tager ikke højde for dette. De anførte beføjelser kan såmænd træde i kraft blot ved en sygdom som COVID-19 og sågar også ved en influenza-epidemi. Hvert år dør over 1000 personer i Danmark af komplikationer som følge af influenza, og dvs. den nye epidemilov vil kunne gælde hvert år fra oktober til marts. Den går altså ikke. Det handler om her, at Sundhedsministeren ikke egenrådigt skal kunne beslutte, om han eller hun skal have de mange beføjelser. Det skal som minimum afgøres af det samlede folketing, så man sikrer demokratiets spilleregler.

Lovforslaget indeholder også en bestemmelse om nedsættelse af en epidemikommission, der får en rådgivende funktion for regeringen, og denne kommission skal åbenbart bestå af en fra Styrelsen for Patientsikkerhed, en fra Sundhedsstyrelsen, en fra Statens Serum Institut og en fra Rigspolitiet. Her mangler vi altså nogle personer. Der bør være repræsentanter med fra regioner og kommuner, men man kunne også godt tænke os en fagligt stærkere "backing-group". Bevares, de to styrelser og Seruminstuttet er fagligt stærke, men det har desværre vist sig, at de alligevel godt kunne trænge til lidt mere ekstern rådgivning. Skræmme-eksemplet er den initiale fejltolkning af forsøget på Seruminstuttet, hvor de herefter gik i medierne og proklamerede, at Danmark kunne blive det nye Wuhan. Det blev efterfølgende taget af bordet, da en række nationale og internationale eksperter fik taletid i medierne. Med andre ord, har Seruminstuttet fejltolket deres resultater, og når regeringen kun lader sig rådgive af Seruminstuttet, ja så er der overhængende risiko for at tage forkerte beslutninger. Man bør derfor udvide kredsen af rådgivere i en sådan epidemikommission. Man kunne bede de videnskabelige selskaber om at sende en håndfuld repræsentanter fra f.eks. infektionsmedicin og mikrobiologi.

Endelig er der et uafklaret problem med alt det her med tvangsbehandling og tvangsvaccination. Da det er de ansatte i regionen, som konkret vil skulle give disse tvangsbehandlinger, må vi betinge os, at vores ansatte læger og sygeplejersker skal kunne nægte at deltage uden at de efterfølgende kan klandres for det. Vores folk er specielt uddannede i at foretage en faglig vurdering af behovet for behandling til den enkelte patient, og hvis man er fagligt uenig, skal man ikke kunne pålægges at udføre en tvangsbehandling bare fordi en siddende Sundhedsminister finder det politisk plausibelt. Den går ikke.

Den væsentligste anke er, at lovforslaget har et demokratisk underskud, og det skal der rettes op på. Vi kan ikke undvære en epidemilov, men borgernes og sundhedspersonalets retssikkerhed må ikke krænkes, og vi skal sikre, at fagligheden er på højeste mulige niveau.

Jeg håber således, at regeringen trækker hele forslaget tilbage og starter forfra - for man har reelt ikke hørt andre end regeringen være glade for det her.

PROFIL

Til daglig er jeg professor og overlæge på Herlev Hospital og mit speciale er kirurgi. Jeg har været politisk aktiv i nogle år, og er aktuelt valgt til Regionsrådet i Region Hovedstaden, hvor jeg repræsenterer Konservative. Jeg har en klassisk borgerlig livsanskuelse, som jeg brænder for. Jeg er gift og har 4 børn, heraf 1 hjemmeboende. Vi har i mere end 25 år boet på Frederiksberg. Jeg kommer til at skrive en del om sundhedsvæsenet, men kan garanteret ikke holde mig tilbage med andre emner også.

Kan du lide, hvad du læser? Del gerne artiklen, så endnu flere kan få fornøjelse af den. Tak!

0 kommentarer

Skriv en kommentar

SE OGSÅ